

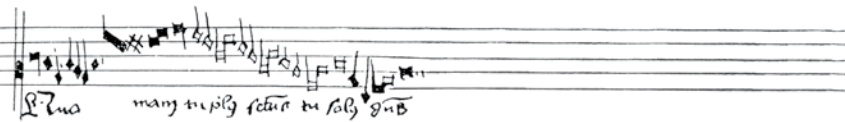
Akademickie Stowarzyszenie
Kultury WAGANT

OŚRODEK KULTURY I SZTUKI
WE WROCŁAWIU

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Maj

EDYCJA JESIENNA

XXIX FESTIWAL Z MUZYKĄ DAWNĄ

Dyrektor artystyczny **Maciej Kieres**
Dyrektor organizacyjny **Robert Chmielarczyk**
Dyrektor OKiS we Wrocławiu **Igor Wójcik**

Patronat honorowy nad festiwalem objęli:

Wiceminister Kultury i Dziedzictwa Narodowego **Wanda Zwinogrodzka**
Senator Rzeczypospolitej Polskiej **Aleksander Szwed**
Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej **Michał Dworczyk**
Marszałek Województwa Dolnośląskiego **Cezary Przybylski**

Wrocław, Dolny Śląsk
26-29 września, 2-4, 8-11 października 2020

Organizatorzy Festiwalu składają serdeczne podziękowania Panu Cezaremu Przybylskiemu, Marszałkowi Województwa Dolnośląskiego; Panu Jackowi Sutrykowi, Prezydentowi Wrocławia; Panu Jerzemu Pietraszkowi, Dyrektorowi Wydziału Kultury Urzędu Miejskiego Wrocławia; Panu Jarosławowi Twardowskiemu, Prezesowi Zarządu Fundacji KGHM Polska Miedź; Pani Jolancie Zabarnik-Nowakowskiej, Prezesowi Zarządu Fundacji PZU; Panu Jarosławowi Lechowiczowi, p.o. Prezesa Zarządu Fundacji ARP; Panu Arturowi Siennickiemu, Prezesowi Zarządu Wałbrzyskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej; Panu Andrzejowi Kosendiakowi, Dyrektorowi Naczelnemu Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu; Panu Maciejowi Łagiewskiemu, Dyrektorowi Muzeum Miejskiego Wrocławia; Panu Zbigniewowi Nojszewskiemu, właścicielowi Zamku na Skale; Panu Grzegorzowi Szajukowi, właścicielowi drukarni GS Media; Panu Marcinowi Kurpielowi, właścicielowi firmy transportowej Polkątę. Tegoroczny Festiwal odbywa się dzięki wsparciu finansowemu i wydatnej pomocy ww. osób i instytucji.

Drodzy Melomani,

już po raz dwudziesty dziewiąty zapraszamy Państwa do wysłuchania cyklu koncertów podczas Festiwalu Maj z Muzyką Dawną. W pięknych, zabytkowych wnętrzach Wrocławia, Kłodzka, Trzebieszowic, Kudowy-Zdroju, Piechowic, Wambierzyc rozbrzmiewać będzie muzyka dawnych epok, odtwarzana z maestrią i precyzją zarówno przez uznanych już artystów, jak i przez młodych adeptów sztuki muzycznej. W tym roku, ze względu na pandemię, nie spotykamy się na festiwalowych wydarzeniach jak przez wszystkie ubiegłe lata – podczas wiosennego maja, lecz podczas września i października stąd podtytuł tegorocznego Festiwalu – Edycja Jesienna.

Szanowni Państwo,

to, czym będzie JUTRO, zależy od naszej postawy wobec WCZORAJ – wobec historii, kultury i wartości, które w ciągu dwóch tysięcy lat wyznaczały kierunki rozwoju Europy. Pochylmy się wspólnie nad wciąż intrygującymi kartami minionych wieków. Przenieśmy się w uduchowione średniowiecze, wszechstronny renesans i przebogaty barok. Niechaj zabrzmiały dawne tony i harmonie, wyrażające smutki i radości naszych przodków. Czas spotkania z pięknem ukrytym w muzyce to dobry czas na refleksję, zadumę i wewnętrzne wyciszenie. Najlepszy to także czas na przypomnienie korzeni kultury europejskiej, którą Polska od ponad tysiąca lat współtworzy i kultywuje.

ORGANIZATORZY

Organizatorzy

Akademickie Stowarzyszenie
Kultury WAGANT

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury, uzyskanych z dopłat ustanowionych w grach objętych monopolem państwa, zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, w ramach programu „Muzyka”, realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca.

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

instytut muzyki i tańca
MIIT

Dofinansowano
z Budżetu
Województwa
Dolnośląskiego

FESTIWAL WSPÓLFINANSOWANY
ZE ŚRODKÓW GMINY WROCŁAW

Mecenat

WAŁBRZYSKA SPECJALNA
STREFA EKONOMICZNA

Partnerzy

PROJEKT
SFINANSOWANY
ZE ŚRODKÓW
FUNDACJI PZU

Patroni medialni

KALENDARZ FESTIWALU

WROCŁAW

26 września, sobota, godz. 19⁰⁰ Sala Wielka Ratusza, Wrocław
MAREK PASIECZNY gitara JERZY ŻAK lutnia
Podróż przez wieki

27 września, niedziela, godz. 16⁰⁰ Klub Muzyki i Literatury, Wrocław
MAREK DYŻEWSKI wykład *Wielka katecheza w motecie J.S. Bacha*

27 września, niedziela, godz. 19⁰⁰ Sala Wielka Ratusza, Wrocław
RYSZARD DEMBIŃSKI i ZESPÓŁ ROCAL FUZA
Muzyczna pielgrzymka w czasach epidemii Koncert oraz pokaz instrumentów dawnych

28 września, poniedziałek, godz. 19⁰⁰ Stary Klasztor, ul. Purkyniego 1, Wrocław
PERCIVAL Słowiańska muzyka grana na instrumentach z epoki

29 września, wtorek, godz. 18⁰⁰ Oratorium Marianum, Wrocław
KAPELA SARMACKA i ANNA GOŚCINIAK taniec
Arcadie Polonaise Koncert instrumentalno-taneczny

29 września, wtorek, godz. 20⁰⁰ Kościół św. Krzysztofa, Plac św. Krzysztofa 1, Wrocław
JOANNA KLISOWSKA sopran MAŁGORZATA KLISOWSKA flet traverso
ENRIQUE GOMEZ-CABRERO FERNANDEZ (Hiszpania) skrzypce barokowe
JERZY ŻAK lutnia barokowa JULIA KARPETA viola da gamba
Telemann wśród Ślązaków Muzyka na niedziele i dni powszednie

2 października, piątek, godz. 19⁰⁰ Sala Wielka Ratusza, Wrocław
JACEK KOWALSKI I KLUB ŚWIĘTEGO LUDWIKA
Pieśni wolnych Wandejczyków – pomiędzy polem bitwy a romantycznym salonem

4 października, niedziela, godz. 19⁰⁰ Sala Wielka Ratusza, Wrocław
LUCA GIARDINI (Włochy) skrzypce JOANNA KLISOWSKA sopran
ZESPÓŁ SEZIONE AUREA (Włochy)
Wenecja i melancholia

DOLNY ŚLĄSK

3 października, sobota, godz. 20⁰⁰ Zamek na Skale, Trzebieszowice k. Łódka-Zdroju
4 października, niedziela, godz. 17⁰⁰ Pałac Pakoszków, Sala Barokowa,
Piechowice, ul. Zamkowa 3

JAROSŁAW KITALA baryton HANNA BALCERZAK klawesyn
ANNA WIKTORIA SWOBODA teoreba, gitara barokowa
Motivo Italiano – muzyka włoskiego baroku

8 października, czwartek, godz. 18⁰⁰ Kłodzki Ośrodek Kultury, Kłodzko, Plac Jagiełły 1
ZESPÓŁ THE 5TH SEASON
Antonio Vivaldi *Cztery pory roku* w wykonaniu jazzowym

9 października, piątek, godz. 19³⁰ Kościół Miłosierdzia Bożego,
Kudowa Zdrój, ul. Słoneczna 16a
RYSZARD DEMBIŃSKI i ZESPÓŁ ROCAL FUZA
Muzyczna pielgrzymka w czasach epidemii

10 października, sobota, godz. 20⁰⁰ Zamek na Skale, Trzebieszowice k. Łódka-Zdroju
ZESPÓŁ THE 5TH SEASON
Antonio Vivaldi *Cztery pory roku* w wykonaniu jazzowym

11 października, niedziela, godz. 12⁰⁰ Suma (koncert po Mszy Św.) Kościół św. Andrzeja
Apostoła, Trzebieszowice k. Łódka-Zdroju
11 października, niedziela, godz. 19⁰⁰ Bazylika Nawiedzenia NMP,
Wambierzyce, Pl. Najświętszej Marii Panny 11
RYSZARD DEMBIŃSKI i ZESPÓŁ ROCAL FUZA
Muzyczna pielgrzymka w czasach epidemii

PROGRAM FESTIWALU

26 września, sobota, godz. 19⁰⁰

Sala Wielka Ratusza
Rynek, Wrocław

MAREK PASIECZNY gitara klasyczna
JERZY ŻAK lutnia barokowa

Podróż przez wieki

PROGRAM KONCERTU

Silvius Leopold Weiss (1687–1750)

Suita g-moll, SW51 – lutnia solo

Allemanda / Courante / Bourrée / Polonoise / Presto

Sonata/Concerto B-dur, SW56 PREMIERA (rekonstrukcja J. Żak) – lutnia/gitara

Adagio / Allegro / Grave / Allegro

Diomedes Cato (1570–ca. 1660) PREMIERA (transkr. M. Pasieczny) – gitara solo

Preludium / Fantazja

Marek Piaseczny (1980–)

Wariacje ‘Cai Cha Feng’ (Taiwan) – gitara solo

Pre-wariacja / Temat / War. I–IV / Temat (Reminiscencja)

Wariacje ‘Neo’ (to John Towner Williams)

Fanfary / Temat / War. I–V / Finał

Impresje Polskie (2020) PREMIERA – wersja na lutnię i gitarę

Umarł Maciek, umarł

Jadą goście, jadą

Czerwone jabłuszko

W moim ogródeczku

Hej, od Krakowa jadę

Gaię

Cichy zapada zmrok

Marek Pasieczny

Dr hab. kompozytor, gitarzysta. Posiada trzy tytuły magistra sztuki (Masters’s Degree) z uczelni: Royal Conservatoire of Scotland, Glasgow, Wielka Brytania (kompozycja, wykonawstwo z wyróżnieniem) oraz Akademia Muzyczna im. K. Lipińskiego, Wrocław (wykonawstwo z wyróżnieniem). W 2010 roku Pasieczny rozpoczął doktorat w Australii na Central Queensland University oraz The Sydney University Conservatorium of Music w zakresie wykonawstwa. W 2012 roku powrócił do Europy otwierając doktorat z kompozycji na The University of Surrey, Londyn / Guildford, Wielka Brytania. W grudniu 2015 roku obronił doktorat-habilitację.

Jako kompozytor, gitarzysta, wykładowca, juror pojawia się regularnie na festiwalach w Europie (Polska, Francja, Niemcy, Czechy, Grecja, Turcja, Szwajcaria, Austria, Wielka Brytania, Bośnia i Hercegowina, Włochy), Azji (Chiny, Japonia), Rosji, Australii, Nowej Zelandii, Republiki Południowej Afryki, Kanady i USA.

Wykładowca, gościnne lekcje mistrzowskie: 2012–2015 University of Surrey (Wielka Brytania), 2020: Leeds College of Music, Leeds, Wielka Brytania, Zürich University of The Arts, Szwajcaria 2018: University of Alaska, UAA Anchorage, Alaska, USA, University of Victoria, Victoria, Kanada, RNCM – Royal Northern College of Music, Manchester oraz Royal Birmingham Conservatoire (Birmingham City University), Birmingham (Wielka Brytania). 2017: California State University, Fullerton/LA, USA 2016: The Central Conservatory of Music, Pekin, (Chiny), Hochschule fur Musik, Freiburg, (Niem-

cy), New Zealand School of Music, Victoria University, Wellington, Nowa Zelandia. 2015: Conservatory: Koninklijk Conservatorium – Bruksela (Belgia), 2013: Auckland University, Auckland (Nowa Zelandia). Jako kompozytor i wykonawca, Pasieczny pojawił się łącznie na 36 płytach. W roli kompozytora i wykonawcy: 14 płyt, singli, EP solowych, 5 płyt z muzyką kameralną, 3 płyty z orkiestrą kameralną i symfoniczną. Jako kompozytor: 4 płyty dedykowane w całości twórczości Pasiecznego, 10 płyt, na których pojawia się pośród innych kompozytorów.

Pasieczny komponował dla oraz współpracował z takimi muzykami jak: Pat Metheny (CD „Upojenie”), Anna Maria Jopek, Odair and Clarice Assad, David Russell, Roland Dyens, Carlo Domeniconi, LAGQ: Los Angeles Guitar Quartet, Ana Vidovic, Hilary Hahn, James Gourlay, Aaron Shorr, Andrew York, Pavel Steidl, Edoardo Catemario, Gabriel Bianco, Krzysztof Pelech, Michał Stanikowski, Andrzej Bauer, Vojin Kocic, Piotr Rojek, Duo Melis, Lulo Reinhard i wielu innych.

Premiery w salach koncertowych takich jak: Peabody Conservatory, Baltimore (USA 2012), Conservatoire National de Strasbourg (Francja 2011), He Luting Hall, Shanghai (Chiny 2008), BBC Scotland (UK 2007), Royal Albert Hall, London (UK 2004), Sala im. W. Lutosławskiego (Warszawa 2003) oraz Carnegie Hall (Nowy Jork 2006, 2014).

Jego kompozycje regularnie wydawane są w PWM, Euterpe (Polska), Les Productions D'Oz (Kanada), Lathkill Music (Wielka Brytania), Homa Dream Inc. (Japonia), SLE (Wielka Brytania/RPA). W 2012 roku Pasieczny został przyjęty do grona artystów D'Addario (USA), oraz pojawił się na okładce prestiżowego brytyjskiego Classical Guitar Magazine.

Jerzy Żak

Lutnista, teorbista, gitarzysta.

Początkowo studiował gitarę klasyczną w Łodzi (Aleksander Kowalczyk), później w Alicante w Hiszpanii (Jose Tomás). W 1983 roku otrzymał dyplom Royal College of Music (ARCM) w zakresie gry na lutni, wcześniej studiując u Christophera Wilsona, Tima Crawforda, Diany Poulton, Anthony Bailesa i Nigela Northa. Od tego czasu specjalizuje się w muzyce dawnej grając na historycznych instrumentach szarpanych i prowadząc większe projekty zespołowe.

Występował z czołowymi zespołami muzyki dawnej w Polsce, grał też ze szwajcarskim Le Nations (Marie-Therese Yan, Paolo Pandolfo), duńskim Concerto Copenhagen (Anderew Manze); towarzyszył znanym solistom, jak Barbara Hofmann, Piotr Kusiewicz, Richard Wistreich, Olga Pasiecznik, Aandrew King, Julita Morosławska i inni. W Warszawskiej Operze Kameralnej był lutnistą i kierownikiem muzycznym produkcji barokowych (Monteverdi, Merula, Pękiel, Blow). W 1993 założył własny zespół – Kleine Cammer-Musique, specjalizujący się w repertuarze sasko-polskiego dworu w Dreźnie i w Warszawie w I. poł. XVIII wieku. W 2016 roku, na zaproszenie tenora, Jacka Wisłockiego, został kierownikiem artystycznym zespołu Chant21 w Dublinie, z Moniką Huggett, jako liderem.

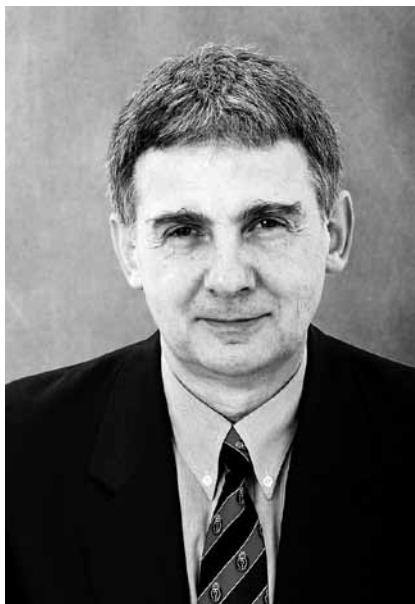
Zainteresowanie polonicami zaowocowało nagraniem dla Acte Préalable oratorium Alessandro Scarlattiego, *San Casimiro, Re di Polonia* (partytura i kierownictwo, światowa premiera, płyta nominowana do nagrody Fryderyk 2001), a w 2013 roku, dla Akademii Wilanowskiej, kolejne oratorium: Alessandro Melani, *Golia abbattuto* z ok. 1685 (partytura, kierownictwo, światowa premiera). Żak nagrał też płytę z muzyką lutniową Silviusa Leopolda Weissa i wybór kantat kameralnych Antonio Cestiego z sopranistą, Jackiem Laszczkowskim. W 2018 roku uczestniczył, wraz z Chórem Polskiego Radia w Krakowie, w kompletnym nagraniu *Melodii na Psalterz Polski* pod kierunkiem Agnieszki Budzińskiej-Bennett. Jerzy Żak jest w gronie wiodących badaczy muzyki lutniowej J.S. Bacha. Jego rekonstrukcje *Concerti* S.L. Weissa wydane są w „dziełach wszystkich” tego kompozytora w serii Das Erbe deutscher Musik. Zajmuje się literaturą i tradycją wykonawczą XIX-wiecznej muzyki gitarowej, wokalne i kameralne. Jest też żywo zainteresowany muzyką współczesną, co zaowocowało kompozycjami jemu dedykowanymi (Marek Pasieczny, 2009, 2011, 2018; Tomasz Opałka, 2016). Przez 28 lat uczył w Akademii Muzycznej w Krakowie.

27 września, niedziela, godz. 16⁰⁰ Klub Muzyki i Literatury,
pl. Kościuszki 10, Wrocław

MAREK DYŻEWSKI

wykład

Wielka katecheza w motecie J.S. Bacha

Marek Dyżewski

Jest absolwentem wrocławskiej Akademii Muzycznej. Studiował również historię sztuki na uniwersytetach we Wrocławiu, w Wiedniu i Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Odbił też staż naukowo-badawczy na uniwersytecie w Brukseli.

Zarówno na antenie telewizyjnej, jak i radiowej komentował największe odbywające się w Polsce międzynarodowe imprezy muzyczne: Międzynarodowy Festiwal Oratoryjno-Kantatowy Wratistavia Cantans, Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. H. Wieniawskiego i Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. F. Chopina. Prowadził wykłady we wszystkich polskich uczelniach muzycznych, na kilku uniwersytetach oraz na towarzyszących ważnym wydarzeniom muzycznym seminariach, konferencjach i warsztatach. Gościnnie wykładał też w Bonn, Norymberdze, Hamburgu, Berlinie, Gandawie, Brukseli, Sankt Petersburgu, Nicei, Paryżu, Wiedniu i Waszyngtonie.

W latach 1990–1994 był rektorem wrocławskiej Akademii Muzycznej. Uczelnia ta zawdzięcza mu wybudowanie nowej, okazałej siedziby, wzmocnienie kadry profesorskiej, powołanie do życia nowych specjalności, wzbogacenie instrumentarium oraz rozwinięcie kontaktów międzynarodowych. Za wybitne dokonania w dziedzinie kultury otrzymał Nagrodę im. Św. Brata Alberta.

27 września, niedziela, godz. 19⁰⁰

Sala Wielka Ratusza
Rynek, Wrocław

RYSZARD DEMBIŃSKI
ZESPÓŁ ROCAL FUZA

Muzyczna pielgrzymka w czasach epidemii

Koncert oraz pokaz
instrumentów dawnych

ZESPÓŁ ROCAL FUZA

Beata Kremer śpiew, bęben

Radosław Dembiński viola da gamba, flety proste

Szczepan Dembiński wiolonczela barokowa

Ryszard Dominik Dembiński gitterna, flet prosty

PROGRAM KONCERTU

Anonim 1559 Modlitwa za Rzecz Pospolitą naszą i za Króla

Anonim XVI w. Conradus (tab. org. Jana z Lublina)

Mikołaj Gomółka Psalm 1

Marin Marais (1656–1728) La Polonoise

Juan de Encina (1468–?) Pues qe tu, Reyna del cielo

Roland Marais (1685–1750) Rondeau Galliard

Anonim XVI w. Greensleves

Marin Marais (1656–1728) Les Folies d’Espagne

Utwór tradycyjny Down by the Sally Gardens

Marin Marais (1656–1728) Petit Rondeau. Le Mareuil

Zespół Rocal Fuza

Zespół Muzyki Dawnej Rocal Fuza został założony w 1991 roku w Świeradowie Zdroju. Założycielem i prowadzącym zespół jest Ryszard Dominik Dembiński. Grupa to formacja wokalna – instrumentalna, specjalizująca się w wykonywaniu muzyki średniowiecza i renesansu, na kopiach dawnych instrumentów w większości wykonanych przez kierownika zespołu.

Zespół brał udział w bardzo wielu przeglądach, festiwalach i warsztatach muzyki dawnej m.in. w Dniach

Muzyki Dawnej w Elblągu, w Zabrzeńskich Dniach z Muzyką Dawną, w Festiwalu Muzyki Dawnej im. Mikołaja z Radomia w Radomiu, w Ogólnopolskich Warsztatach Muzyki Dawnej w Bierzwniku, w Warsztatach Muzyki Dawnej w Starachowicach, w Festiwalu Muzyki Dawnej „Pieśni naszych

korzeni” w Jarosławiu, w festiwalu „Maj z Muzyką Dawną” we Wrocławiu, w Wieczorach z Muzyką Dawną na zamku Dębno, w Międzynarodowym Festiwalu „Wielki Renesans” w Niżnym Nowgorodzie w Rosji, w Czeskim Krumlowie, w Ljublanie, na festiwalu w Portugalii, w Neerpelt w Belgii, w warsztatach w Bordeaux oraz w Międzynarodowych Spotkaniach z Muzyką Dawną w Świeradowie-Zdroju. W 2019 roku Zespół zagrał 16 koncertów w ramach „Le Festival Baroque d’Auvergne”. Rocal Fuza był wielokrotnie nagradzany na konkursach: Schola Cantorum w Kaliszu, Bydgoskie Impresje Muzyczne, Dni Muzyki Dawnej w Żywcu, Przeszłość dla przyszłości, Europees Muziekfestival voor de Jeugd – Neerpelt. Zespół nagrał 2 CD pt. ... *poszukiwanie brzmienia średniowiecza ...* i *The Grenadier and the Lady*.

Ryszard Dominik Dembiński

Założyciel (1991 r.) i kierownik artystyczny Zespołów Muzyki Dawnej: Rocal Fuza, Tiboryus, Dominique’s Consort.

Ukończył na Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze studia na kierunku Pedagogika Kulturalno-Oświatowa, następnie studiował Wychowanie Muzyczne na tej samej uczelni. Studia podyplomowe na kierunku Sztuka odbywał na Uniwersytecie Szczecińskim.

Uczył się wykonywać kopie dawnych instrumentów w pracowniach niemieckich: u Tibora Ehlersa w Bätzwaldewelde w Szwarzwaldzie oraz w pracowni Klangwerkstatt Markt Wald.

Obecnie sam wykonuje kopie dawnych instrumentów, w tym: fidele i fidele kolanowe, harfy, Scheitholty, liry korbowe, psalteria, citole rebeki, gitterny, viole da gamba.

Ryszard Dembiński jest również wykonawcą muzyki dawnej. Koncertuje z zespołem grając na dudach, gitternie, lirze korbowej, szalamai i fletach prostych.

Prowadzi również działalność pedagogiczną. Prowadził seminaria na temat dawnych instrumentów na Akademii Muzycznej we Wrocławiu, w PSM w Głubczycach, na zamku w Łęczycy, w muzeum w Kaliszu, PSM w Sopocie, PSM w Zgorzelcu, w PSM w Legnicy, podczas festiwali: Zabrzeńskie Dni Muzyki Dawnej, „Wielki Renesans” w Akademii Muzycznej w Niżnym Nowgorodzie w Rosji a także na festiwalu „Maj z Muzyką Dawną” we Wrocławiu.

Wraz z zespołem Rocal Fuza nagrał CD *The Grenadier and the Lady*.

Od 1993 roku organizuje Międzynarodowe Spotkania z Muzyką Dawną w Świeradowie-Zdroju.

W 2018 roku został wyróżniony odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

28 września, poniedziałek, godz. 19⁰⁰

Stary Klasztor
ul. Purkyniego 1, Wrocław

PERCIVAL

Słowiańska muzyka
grana na instrumentach z epoki

PERCIVAL

Katarzyna Bromirska

lira bizantyjska, wiolonczela,
sopilka, śpiew

Ewa Pitura śpiew, bęben

obrzeczowy, przeszkadzajki

Mikołaj Rybacki lutnia

długoszyjkowa, śpiew

Michał Lange bęben

for.: Marcin Somerlik

PROGRAM KONCERTU

SARGON muzyka: M. Rybacki; utwór wykorzystany w muzyce do gry *Wiedźmin 3: Dziką Gon*
LAZARE pieśń bułgarska, swadziebna; utwór wykorzystany w muzyce do gry *Wiedźmin 3: Dziką Gon*
KOSY ROSY pieśń z lubelskiego, oczepinowa
PRIMORKINJA pieśń czarnogórska
PADA DESZCZYK pieśń polska z Podlasia
MARENO KRASNA tekst tradycyjny (Czechy/Słowacja), muzyka: M. Rybacki, K. Bromirska
JARILO pieśń rosyjska, wiosenna
KON' pieśń rosyjska, swadziebna
CZIORNA GALOCZKA pieśń rosyjska, wiosenna
KARANFILCE pieśń serbska
GUSTAMI MAGLA pieśń serbska z Kosowa; utwór wykorzystany w muzyce do gry *Wiedźmin 3: Dziką Gon*
OJ DIDO tekst: J. Tuwim; muzyka: M. Rybacki, K. Bromirska; utwór wykorzystany w muzyce do gry *Wiedźmin 3: Dziką Gon*
JOMSBORG muzyka: M. Rybacki, K. Bromirska; utwór wykorzystany w muzyce do gry *Wiedźmin 3: Dziką Gon*
CHMIELU pieśń polska, oczepinowa
TAM POD BOREM pieśń huculska
O MÓJ WIANKU LAWENDOWY pieśń polska, oczepinowa
WELE WETKA pieśń kaszubska
THE STORY YOU WON'T BELIEVE muzyka: M. Rybacki, K. Bromirska; utwór wykorzystany w muzyce do gry *Wiedźmin 3: Dziką Gon*
MARZANECKA tekst: tradycyjny (Śląsk Opolski), muzyka: M. Rybacki, K. Bromirska
MATRIOSZKA pieśń rosyjska
KOLOVODIO pieśń czarnogórska
JARE tekst: Howard Pyle (tłumaczenie: J. Krzysztoń), muzyka: M. Rybacki, K. Bromirska
KOULELO SE, KOULELO pieśń czeska
TOMU KOSA pieśń łemkowska
KRACZE VORON tekst: K. Bromirska, muzyka: M. Rybacki, K. Bromirska

PERCIVAL

Ten projekt powstał w wyniku fascynacji historią i kulturą dawnych Słowian. Percival znany jest jako współtwórca muzyki do gry *Wiedźmin 3: Dziki Gon*, która zdobyła światowy rozgłos, wiele nagród i wyróżnień. Zespół ponadto współtworzył muzykę do *Równonocy* – projektu, który połączył słowiańskie dźwięki z hip hopem i który zdobył Diamentową Płytę. Percival ma na swoim koncie pięć albumów studyjnych, w tym cykl *Slava* zawierający pieśni wszystkich grup Słowian, a oprócz tego kilka dodatkowych wydawnictw, jak choćby muzykę do audiobooków (*Vikingaasaga* oraz *Borek i bogowie Słowian*). Zespół odwiedził ze swoimi koncertami całą Europę i nie tylko, pojawiał się w miejscach tak odległych i egzotycznych jak Wyspa Man czy Kanada. Ich muzyka pojawiła się w wielu produkcjach dokumentalnych związanych z historią i z czasami dawnych Słowian i Wikingów. Jako propagatorzy i miłośnicy Słowiaństwa znani są i rozpoznawalni niemal na całym świecie.

29 września, wtorek, godz. 18⁰⁰

Oratorium Marianum
pl. Uniwersytecki 1, Wrocław

KAPELA SARMACKA
ANNA GOŚCINIAK taniec

Arcadie Polonaise

Koncert
instrumentalno-taneczny

KAPELA SARMACKA

Radosław Dembiński viola da gamba, kierownictwo artystyczne

Szczepan Dembiński wiolonczela barokowa

Adam Rorat klawesyn

Wyberzmy się w podróż do staropolskiego salonu z przełomu XVII i XVIII wieku. Modne tańce z europejskiej stolicy tańca korespondują tutaj ze swojskimi melodiami rodem z bliskiego sercu dworku. Rzeczpospolita jako kraj podówczas obszerny i wpływowy czerpie z najmodniejszych wzorców. Idealem tancerskiego kunsztu jest niewątpliwie Wersal i dwór królewski naszych zachodnich sąsiadów. Ponieważ choreografia rozwija się prężnie, szybko powstają coraz to nowe kompozycje, których autorzy marzą o zachwycie bywalców wytwornych salonów.

PROGRAM KONCERTU

Bogusław Bronisław Bronikowski (1700–1772) Polonaise, opr. R. Dembiński

Jean-Baptiste Lully (1632–1687) Chaconne d'Arlequin, opr. R. Dembiński

Anonim XVII w. Mama Mouchy, opr. R. Dembiński

Johann Sebastian Bach (1685–1750) Polonaise BWV Anh. 128, opr. R. Dembiński

Christian Podbielski (1683–1753) Sonata A-dur für Viola da Gamba und B. c

Andante / Vivace / Largo / Tempo di minuetto

Jan Podbielski (1650–1730) Praeludium

Georg Philipp Telemann (1681–1767) Polonaise. Overture a-moll, opr. R. Dembiński

Jean-Philippe Rameau (1683–1764) Air Polonois. Les Indes Galantes, opr. R. Dembiński

Theobaldo Gatti (1650–1727) Gigue pour une femme, opr. R. Dembiński

Jean Daniel Braun (1703–1738) Sonata g-moll

Allegro / Aria. Affettuoso / Aria II / Gavotta

Marin Marais (1657–1728) La polonaise.

Deuxième Livre de Pièces de Viole

Andre Campra (1660–1744) Forlana pour une femme,

opr. R. Dembiński

fot.: Sławek Przerwa (NFM)

Kapela Sarmacka

Powstała z inicjatywy Radosława Dembińskiego w 2017 roku. Składa się z grupy przyjaciół, absolwentów Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu.

Grupa regularnie koncertuje na terenie Polski, Czech i Niemiec. Doskonali również swoje umiejętności podczas licznych kursów mistrzowskich w kraju i za granicą. Zespół brał udział m.in w międzynarodowym konkursie gry na violi da gamba „Bach – Abel Wettbewerb 2018” w niemieckim Köthen – Anhalt, Festiwalu „Pro Musica Sacra” w Świeradowie – Zdroju, Festiwalu „Maj z Muzyką Dawną” we Wrocławiu, Festiwalu „Baroko Naoko” w czeskim Kuksie i Międzynarodowych Spotkaniach z Muzyką Dawną w Świeradowie-Zdroju.

Ideą przyświecającą założeniu zespołu jest popularyzacja kultury i zdobyczy artystycznych Pierwszej Rzeczypospolitej. Grupa koncentruje się na historycznym wykonawstwie dworskiej muzyki renesansu i baroku, choć nieustannie sięga po dzieła tradycyjne oraz sakralne. Kapela Sarmacka wykonuje również własne kompozycje nawiązujące, charakterem bądź też formą, do muzyki minionych stuleci. W swoim repertuarze posiada utwory kompozytorów działających na terenie Rzeczypospolitej i poza jej granicami. Koncertom zespołu często towarzyszy interesująca narracja, która wspólnie z muzyką przenosi słuchaczy do zamków i pałaców dawnych monarchów.

Program, nad którym ostatnio pracuje zespół jest nowatorskim połączeniem muzyki dawnych mistrzów z autorskimi opracowaniami i aranżacjami. Celem grupy jest przede wszystkim przedstawienie klimatu epoki w formie jak najbliższej współczesnemu odbiorcy. Muzyka, nieustannie modyfikowana i zmieniana, powinna dalej żyć i rozwijać się, nie tracąc swoich wartości i charakteru.

29 września, wtorek, godz. 20⁰⁰

Kościół św. Krzysztofa
Plac św. Krzysztofa 1, Wrocław

JOANNA KLISOWSKA sopran
MAŁGORZATA KLISOWSKA flet traverso
ENRIQUE GOMEZ-CABRERO FERNANDEZ
(Hiszpania) skrzypce barokowe
JERZY ŻAK lutnia barokowa
JULIA KARPETA viola da gamba

Telemann wśród Ślązaków
Muzyka na niedziele i dni powszednie

PROGRAM KONCERTU

Georg Philipp Telemann (1681–1767) Kantata *Ew'ge Quelle, milder Strom*, TWV 1:546
4. niedziela po Wielkanocy (Cantate) / na głos, flet & continuo
[Andante] / Recitativ–Arioso–Recitativ / Vivace
Silvius Leopold Weiss (1687–1750) Sonata a 3 F-dur, SW 53 (rekonstrukcja J. Żak)
na skrzypce, lutnię obligato & basso
Largo / Allegro / Largo / Allegro

- Georg Philipp Telemann (1681–1767)** Kantata *Zerķnirsche du mein blödes Herze*, TWV 1:1727b
3. niedziela po Trójcy Świętej / na głos, flet, skrzypce & continuo
Largo / Recitativ / [Vivace]
- Georg Gebel mł. (1709–1753)** Triosonata D-dur na flet, skrzypce & continuo
Adagio / Allegro / Presto
- Georg Philipp Telemann (1681–1767)** Kantata *Ach Gott! Wie beugt...*, TWV 1:15a
21. niedziela po Trójcy Świętej / na głos, flet, skrzypce & continuo
Largo / Recitativ / Vivace

Georg Philipp Telemann jest nam zawsze bliski w Polsce, czym naturalnie odwzajemniamy jego sympatię do stylu, który w muzyce i tekstach wielokrotnie nazwał i stosował jak tzw. „styl polski”, obok włoskiego, francuskiego i niemieckiego. A poznał ten styl z pierwszej ręki przebywając dwa lata (1705–1706) na służbie hrabiego Erdmanna II Promnitz, bywając w Żarach na Dolnym Śląsku, w Krakowie i w Pszczynie. Odtąd ślady upodobania „stylu polskiego” znajdziemy zarówno w jego kompozycjach jednoznacznie nazwanych polskimi (najczęściej stosując pisownię francuską) lub gdziekolwiek poprzez elementy rytmiczne lub melodyczne nawiązujące do tego stylu, który niekiedy, jak sam pisał, „ubierał we włoską szatę”. Niniejszy program prawdopodobnie nie zawiera tych elementów, ale nazwisko kompozytora zawsze zachęca do śledzenia ich we wszystkich jego kompozycjach.

Szczególnie płodnym kompozytorem był jednak Telemann w gatunku kantaty kościelnej, której zachowało się w komplecie ok. 1400 przykładów (spośród 1700, o których wiadomo). To co najmniej 20 kompletnych cykli na każdą niedzielę roku kościelnego, w większości zachowanych w rękopisach, ale jeden z roczników kompozytor wydał drukiem jako *Harmonischer Gottes-Dienst* (1725–1726) w wersji ograniczonej do głosu, jednego instrumentu i continuo. Kilka lat później, w latach 1731–1732, pojawił się w druku, również w systemie subskrypcji, kolejny cykl, *Fortsetzung des Harmonischen Gottesdienstes*, tym razem na jeden głos, dwa instrumenty i continuo. Z tych dwu cykli pochodzą wybrane przez nas utwory. Kantaty Telemanna, zarówno drukowane, jak i te w rękopisach, były niezwykle popularne, a w 1758 Johann Ernst Bach zauważył, że niewiele jest kościołów protestanckich w Niemczech, w których nie wykonywanoby kantat Telemanna.

Silvius Leopold Weiss młodość spędził we Wrocławiu, a ok. 1710 roku wyjechał do Rzymu jako lutnista księcia Aleksandra Sobieskiego i królowej Marii Kazimiery. W 1718 roku został lutnistą kameralnym słynnej w Europie drezdeńskiej Hofkapelle Augusta II, króla Polski i elektora saskiego. Od 1744 roku Weiss był najwyższ opłacanym instrumentalistą zespołu; na posadzie tej pozostał do końca życia. Uważany był przez współczesnych za najwybitniejszego lutnistę swojej epoki. Biograf Bacha, J.N. Forkel, wspominając syna Weissa, Johanna Adolfa Faustinusa, napisał, iż *...gra zachowane doskonałe i trudne kompozycje swego starego ojca, napisane w poważnym i jędrnym stylu, raczej jak klawiszowe utwory starego Johanna Sebastiana Bacha*. Po Weissie *...lutnia nie знаła wirtuoza zdolnego zbliżyć się do jego poziomu artyzmu* – zanotowała w swym pamiętniku księżna Zofia Wilhelmina, siostra Fryderyka Wielkiego Pruskiego.

Żadna z kompozycji zespołowych S.L. Weissa nie zachowała się w kompletnej postaci – przetrwało tylko kilka tabulatur: łącznie osiem (lub dziesięć) indywidualnych kompozycji Weissa, w tym jedna w dwóch opracowaniach. Do kompozycji zespołowych o potwierdzonym autorstwie i niezależnej obsadzie obligato należy również zaliczyć Sonatę SW47, znaną do niedawna jako BWV1025, będącą wspólnym dziełem Weissa i J.S. Bacha.

Dominującą obsadą kameralnej muzyki Weissa, jak wskazują zachowane wykazy w katalogach wydawniczych, było jednak „trio lutniowe” (lutnia, skrzypce i bas). Fascykuł VI „rękopisu drezdeńskiego” zawiera głosy lutniowe trzech utworów na lutnię i smyczki (Sonata 53, 57 i 58) oraz cztery duety na dwie lutnie. Rekonstrukcja J. Żaka Sonaty F-dur, SW 53 w tym programie została dokonana z zachowaniem XVIII-wiecznych reguł harmonii i kontrapunktu, z maksymalnym wykorzystaniem, na ile to możliwe, tematów i motywów, które występują w tabulaturze i reprezentują indywidualny styl weissowski.

Georg Gebel mł. najstarszy syn Georga Gebela st. i Anny Barbary (née Opitzin). Według relacji ojca, młody Georg Gebel był cudownym dzieckiem, uczył się gry na klawesynie w wieku 3 lat, a w wieku 6 lat grywał w domach wrocławskiej arystokracji. W wieku 11 lat grał dla oleśnickiej arystokracji. Kontynuując naukę muzyki u ojca, wstąpił do gimnazjum Marii Magdaleny, gdzie wśród innych przedmiotów poznał język francuski i włoski. Zaczął komponować, m.in. kantaty weselne, i uczyć się improwizacji u organisty katedralnego, J.H. Krause’a. W wieku 16 lat, jak przekazał jego ojciec, skomponował kilka serenad i operę do niemieckiego tekstu. W 1729 roku został zatrudniony jako organista kościoła S. Marii Magdaleny. Pisał muzykę dla katolickich klasztorów i kierował wykonaniami włoskiej kompanii operowej. Utrzymując posadę we Wrocławiu, został również kapelmistrzem na dworze w Oleśnicy. W wieku 26 lat (1735) przeniósł się do Warszawy, jako kompozytor dworski i klawesynista hrabiego

Brühla, pierwszego ministra dworu saskiego. Na życzenie pracodawcy nauczył się grać na pantaleonie od wynalazcy tego instrumentu, Pantaleona Hebenstreita, popularnej postaci na dworze drezdeńskim. Po 12 latach służby u hrabiego Brühla w Warszawie i w Dreźnie, Gebel został pierwszym muzykiem i w 1750 kapelmistrzem na dworze w Rudolstadt.

Zachowało się do naszych czasów stosunkowo niewiele jego kompozycji, głównie instrumentalnych – symfonii i sonat kameralnych. Wydaje się, że wszystkie z 12 znanych tytułów jego oper dla Rudolstadt zaginęły, podobnie wiele kantat kościelnych. Z dwóch pasji Gebela mł. zachowała się prawdopodobnie jedna – oratorium pasyjne *Komm mit Jesu, Seel und Sinn*, nagrana 18 lat temu (CPO 999 894-2), zdradzająca stylistyczny związek zarówno z J.S. Bachem, jak i młodszym pokoleniem kompozytorów.

Prezentowana dziś Sonata D-dur Georga Gebela pochodzi z rękopisu w Staatsbibliothek w Berlinie (Preußischer Kulturbesitz, Musikabteilung) i została po raz pierwszy współcześnie zredagowana w formie partytury dla tego festiwalu. Oryginalnie na dwa flety lub dwoje skrzypiec i continuo, to wykonanie zaprezentuje wersję na flet i skrzypce, co mieści się w standardach epoki. Za udostępnienie kopii rękopisu dziękuję pani Paulinie Tkaczyk z Krakowa.

Jerzy Żak

Joanna Klisowska

Artystka urodziła się we Wrocławiu i tu podjęła edukację muzyczną jako skrzypaczka, a potem studia wokalne w Akademii Muzycznej w klasie Prof. B.E. Werner. Ukończyła następnie kurs śpiewu barokowego pod kierunkiem C. Ansermet (Mediolan) oraz dwuletnie studia podyplomowe z wyróżnieniem w Musikhochschule Trossingen na wydziale muzyki dawnej, kształcąc się pod kierunkiem Ch. Hilza i M.K. Kiehr. Sopranistka pracowała również pod kierunkiem znanej polskiej śpiewaczki Jolanty Żmurko, a także uczestniczyła w licznych kursach wykonawstwa muzyki baroku prowadzonych przez m.in.: G. Banditelli, P. Kooija, B. Schlick, J. Christensena, K. Widmera, S. Prine, L. Brunmayr-Tutz i innych. Joanna Klisowska specjalizuje się w wykonawstwie muzyki Baroku i Klasycyzmu, niemniej jednak posiada szeroki wachlarz repertuarowy, a szczególnym zainteresowaniem darzy muzykę

sakralną. Artystka prowadzi ożywioną działalność koncertową współpracując m.in. z C. Astronio, G. Capuano, M. Creedem, A. Duczmal, P. Heras-Casado, B. Kuijkenem, L. Ghielmim, V. Luksem, P. Nemethem, P. Neumannem, M. Schuldt-Jensenem, M. Toporowskim, Ch. Toetem, R. Vettorim oraz z zespołami: Altber Ensemble, Accademia della Arcadia, Artsemble, Bozen Baroque Ensemble, Camerata Artemisia Gentileschi, Il Canto di Orfeo, Collegium 1704, Divina Armonia, Immortal Bach Ensemble, L'ensemble Sezione Aurea, SWR Vocal Ensemble, La Barocca.

Sopranistka występowała m.in. na festiwalach takich jak: Lucerne Festival, Utrecht Early Music Festival, Festival Ambronay, Rheingau Musik Festival, Wratislavia Cantans, MiTo, Settimane Barocche, Musica e Poesia a S. Maurizio, Festival Hendlowski, Festival Anima Mea, Festival Internazionale di Danza e di Musica Antica, Festival di Musica Barocca di Rovigno, Festival Mozart, Settembre in Musica, Musica Antiqua, Forum Musicum, Maj z Muzyką Dawną, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej, Musica Elettronica Nuova i inne.

Pracowała m.in. z reżyserami takimi jak Simon McBurney i Philipp Harnoncourt. Koncertuje w całej Europie. Prowadzi również działalność pedagogiczną i kursy mistrzowskie.

W jej dorobku płytowym znajduje się Oratorium Musicum *Der Mensch ein Gottesmörder* L. Mozarta pod kierunkiem Claudio Astronio nagrane dla Amadeus z Bolzano Baroque Ensemble, motety F.A. Bonportiego dla austriackiej wytwórni ORF z zespołem Rcreation d'Arcadia pod kierunkiem Takashiego Watanabe, *Responsoria* J.D. Zelenki z Collegium 1704 i Vaclavem Luksem, *Close thine eyes* Henry'ego Purcella na sopran i bas z udziałem Petera Kooija dla Stradivarius, M. Castelnuovo-Tedesco *The Divan of Moses Ibn-Ezra* na sopran i gitarę z udziałem gitarzysty Giulio Tampaliniego oraz *Music for cello. Two songs* z Andrea Noferinim i Roberto Plano z utworami Alfredo Piattiego dla Brilliant Classics, a także *Vertigo* dla Da Vinci Edition z muzyką Marco Nodarięgo, *Ikone* (CD & DVD) Nicoli Segatty dla Egea Music z udziałem Giovanniego Sollimy oraz CD *Chamber Music for Soprano, Clarinette and Piano* Louisa Spohra dla Brilliant Classics.

Obecnie Artystka przygotowuje się do nagrań *Ariette da camera* Cesare Dominicetiego dla Tactus (Włochy) z udziałem pianisty Corrado Ruzzy oraz do płyty zawierającej motety Bonawentury Furlanetto dla Da Vinci Edition z organistką Paolą Talamini na historycznych organach Basilica di Santa Maria della Salute w Wenecji.

2 października, piątek, godz. 19⁰⁰

Sala Wielka Ratusza
Rynek, Wrocław

JACEK KOWALSKI KLUB ŚWIĘTEGO LUDWIKA

Pieśni wolnych Wandejczyków
Pomiędzy polem bitwy a romantycznym salonem

prapremiera

KLUB ŚWIĘTEGO LUDWIKA

Jacek Kowalski przekłady, śpiew, gitara podróżna, opowieść

Tomasz Dobrzański kierownictwo muzyczne,

mandora, flety, dudy, szalamaje

Agnieszka Obst-Chwała lira da braccio, fidel

Jan Kiernicki lira korbowa

Jacek Muzioł perkusja

fot.: Maciej Swirski

Jacek Kowalski

Pieśniarz, Sarmata, historyk sztuki, miłośnik poezji staropolskiej, tłumacz poezji starofrancuskiej. Śpiewa piosenki własne o dawnych czasach i własne przekłady piosenek z dawnych czasów. Występuje z zespołami: Monogramista JK (instrumentarium klasyczne) i Klub Świętego Ludwika (instrumentarium dawne). W ramach tego ostatniego zespołu współpracuje z Tomaszem Dobrzańskim. Wydał kilkadziesiąt książek, płyt, publikacji popularnych i naukowych związanych z kulturą i literaturą dawnej Polski i starej Francji, m.in.

„Niezbędnik krzyżowca”, „Niezbędnik trubadura”, „Niezbędnik Sarmaty”, „Konfederacja barska po Kowalsku”, „Dumy staropolskie”, „Idźmy! śpiewy powstańcze 1863”. Jest też autorem misteriów, baśni muzycznych, widowisk plenerowych. Zob. www.jacekkowalski.pl

O Wandei Wojennej i bretońskiej Szuanerii

Wiejski lud Królestwa Francji był prosty i pobożny. Mieszkańcy miast przeciwnie: „oświeceni” i wobec wiary krytyczni. Jednak i wieś, i miasto przyjęły rewolucję roku 1789 z nadzieją zmian na lepsze. Francuskie miasta wzięły w niej udział czynny. Wieś szybko się rozczarowała. Bo oto Deklaracja Praw Człowieka i Obywatela, mająca być zwiastunem świetlanej przyszłości, nigdy nie weszła w życie. Zamiast niej ogłoszono stan nadzwyczajny.

Kryzys finansowy dotknął wszystkich, a ponieważ wypowiedziano wojnę ościennym mocarstwami, nastąpił też pierwszy w dziejach Francji masowy pobór do wojska. Przede wszystkim zaś nowy rząd postanowił przekształcić państwo w duchu oświeceniowej utopii. Odgórnie oderwano francuski Kościół od papieża, tworzone nowe, „idealne” podziały administracyjne, nowe parafie i diecezje, przy okazji odbierając Kościołowi majątek. Zakony zostały zdelegalizowane, niepokorni księża trafiali do więzień, albo schodzili do podziemia. Parafianie, którzy chcieli ich bronić, ryzykowali życiem i wolnością.

W marcu 1793 roku wieśniacy Wandei powiedzieli „dość”. Oprawili kosy na sztorc, chwycili za widły i myśliwskie strzelby, po czym ruszyli w bój za Boga i króla – żądając wolności religii i przywrócenia monarchii. Na swoich kurtkach nosili znak Najświętszego Serca Jezusa. Każdy miał też różaniec. Przewodzili im księża i nieliczna, pozostała jeszcze w kraju szlachta. Długo odnosili sukcesy, które zadziwiała zawodowych żołnierzy. Dlatego Napoleon nazwał ich powstanie „wojną gigantów”, a wybitnym dowódcą –pośród których byli, między innymi, chłop Cathelineau, czy arystokraci de Charette, de Lescure, de La Rochejaquelein – przyznawał „przebłyśk geniuszu”.

Po dziewięciu miesiącach krwawych zmagających „gigantów” Armia Katolicka i Królewska poniosła ostateczną klęskę. Wówczas wojska rewolucji dokonały okrutnej pacyfikacji Wandei. Mordowano jeńców wojennych i cywilów, w masowych egzekucjach traciły życie tysiące starców, kobiet i dzieci. Była to już ponura zapowiedź totalitarnych ludobójstw XX wieku.

Jednakże, kiedy Wandeja upadła, podźwignęła się sąsiednia Bretania. Przez kolejnych pięć lat, póki trwała rewolucja, bretońscy partyzanci – zwani Szuanami – toczyli ze zmiennym szczęściem nierówną wojnę. Ofiara Wandei i Bretanii nie była daremna. Niezachwiany opór katolików włożył kij w szprychy rewolucyjnej maszyny. Wprawdzie Wandejczycy i Szuani ginęli, wprawdzie uznano ich za pokonanych, ale to po części dzięki nim upadł Robespierre i skończył się Wielki Terror.

W końcu władzę przejął Napoleon, który przywrócił wolność kultu i podpisał konkordat, a ofiarom prześladowań wypłacił odszkodowania. I tak wiara zwyciężyła, choć gorzkie to było zwycięstwo.

Pamięć Wandei Wojennej i Szuanerii trwa w literaturze, sztuce i katolickiej tradycji. Podczas walk powstawały bojowe pieśni i ballady, opiewające zwycięstwa, klęski, żywot i śmierć sławnych wodzów. Układali je domorośli poeci francuscy i ludowi bardowie celtyckiej Bretanii. Katolickie powstanie weszło też do sztuki wysokiej: uwieczniali je Victor Hugo, Honoré de Balzac, Paul Féval, Alexandre Dumas. Ale i klasycy kabaretu, jak Théodore Botrel. U nas – Paweł Jasienica i Waldemar Łysiak. Wiele wandejskich i szuańskich pieśni przetrwało i żyje do dziś. Są piękne. Kiedy tak zwana pandemia zamknęła mnie w domu – zasiadłem do ich tłumaczenia. Potem spisałem własną opowieść o Wandei i Bretanii. Tak powstał „Niezbędnik Szuana” – książka i program koncertowy, w czerwcu tego roku zarejestrowany na CD.

*śłuchajcie mnie młodzieńcy śłuchajcie starcy też
śłuchajcie nowej pieśni śłuchajcie nową pieśń
anonim „Pobór trzystu tysięcy”*

*Wieśniacy! o! wieśniacy za złą idący sprawą;
Wszakście Francji naszej nie okryli niestawą!
Wasi królowie, książęta, wodze władający wami
Zbirów z was zrobić chcieli – a wyście rycerzami!
Przez mroki zabobonu, przez obłąd ciemnej dziczey
Rozświecił duszę waszą blask święty, tajemniczy;
Promień przebijał jasny przez wasze zaślepienie:
Ja, banita, mam dla was i cześć – i rozgrzeszenie:
Ja, wygnaniec ze świata winienem być łaskawy
Dla was, co na tym świecie żyliście niczym zjawy.
Bracia! Walką złączyła nas zacięta – wzajemna:
Nas zwiódła przyszłość jasna – was zwiódła prze-
szłość ciemna.*

Victor Hugo „Legenda wieków”

*Jakub Cathelineau ze wsi Pin-en-Mauges, obwoźny
handlarz lnem, ojciec pięciorga małych dzieci, na-
leżał do powszechnie szanowanych gospodarzy swo-
jego kantonu. Właśnie wyrabiał w domu ciasto na
chleb, kiedy dowiedział się, co się stało. Natychmiast
postanowił stanąć na czele ziomków, aby zapobiec
nieszczęściu, jakie zawisło nad całą okolicą. Żona
prosiła, aby porzucił ten zamiar, ale nie słuchał jej.
Otarłszy dłonie, wdział ubranie i ruszył gromadzić
sąsiadów, przedkładając im z mocą, że jeżeli nie
staną teraz do otwartej walki, na wszystkich spadnie
okrutna kara. [...] Zaraz chwytają za broń, obie-*

*cując iść za nim; ruszają natychmiast, a liczba ich
coraz to się pomnaża.*

markiza de La Rochejaquelein „Pamiętniki”

*będzie wojna będzie wojna we francuskim kraju
kiedy ludzie nie odmienią złego obyczaju
wszyscy dobrzy chrześcijanie uderzajcie śmieło
bo nam Pan Bóg dopomoże na nieprzyjaciela
anonim „Bretończycy do broni!”*

*Rankiem markiz de La Rochejaquelein stanął na
czele wieśniaków i przemówił do nich w te słowa:
«Przyjaciele! Gdyby mój ojciec był tutaj, z pewnością
pokładalibyście w nim zaufanie. Co do mnie, jestem*

*ledwie młodzieńcem; postaram się jednak dowieść
moją odwagą, że godzien jestem wami dowodzić.
Jeżeli więc ruszę do boju, idźcie za mną! Jeśli się
cofnę, zabijcie! Jeśli zginę, pomścicie!».*
markiza de La Rochejaquelein „Pamiętniki”

*Dał Pan Szaret pióropusz swój na wiatr:
«Bijmy tak,
Żeby Szuanów nie zapomniat świat!».*
Paul Féval „Piosenka pana Szareta”

*Nie podlegali żadnej dyscyplinie militarnej, nie ma-
szzerowali w szeregu, nie nosili mundurów. Począt-
kowo większość z nich za jedyną broń miała długie
pałki, które w języku tego kraju zowią «fertami».
[...] Zręczność tych ludzi graniczyła z cudem: żad-
ne płoty, fosy, bariery nie wstrzymywały bodaj na
moment ich biegu; toteż powstańcy z innych okolic
zwali ich «skrzydlatą bandą». Trzymali się zwy-
czajnego w ich stronach ubioru: na głowie nosili
obszerną czapkę z czerwonego albo brązowego suk-
na, niektórzy zaś kapelusz z szerokim rondem, który
znacznie zakrywał ich oblicze; długie włosy opadały
w nieładzie na ramiona; krótkie spodnie, luźne w
kolanach, dawały swobodę stopom; skórzane getry
chroniły nogi przed szorstkością chaszczy i krzewów
janowca, które przemierzali zupełnie bezkarnie. Na
wierzch wdziewali «bielkę», rodzaj kurtki ciemnej
barwy, zimą zaś odzienie z koziej skóry, noszone
włosiem na wierzch; rynsztunek takı nadawał im
pozór dziki i surowy.*

**Jacques Duchemin de Cepeaux „Pamiętki
Szuanerii”**

*Bretończycy czasu tego
Kraj bronili swój,
Więc z Szuanem Janem Grzegorz
Także ruszył w bój.
Kule jego omijały
Świszcząc: «O ty żesz!
Jaki mały jest ten mały,
Dużo za mały na śmierć mały Grześ,
Taki konus! Ot, co jest!»*
Théodore Botrel „Mały Grześ”

*Wieśniacy [wandejscy], skoro dojrzelı blask bijący
znad armat, padali natychmiast na ziemię, ledwie
zaś kule przeleciały nad nimi, podrywali się nag-
le i biegli o parę kroków, tym samym manewrem*

*ubezpieczając się przed rażeniem drugiej i trzeciej
salwy; kilkoma takimi skokami docierali do armat,
kędy kosami i widłami swojemi rozdzierali rażonych
zdumieniem kanonierów.*

ks. Félix Deniau „Historia Wandei”

*z armaty walić wnet
nakazał pan Szaret
z armaty z armaty z armaty i już
aż Mątegi obleciał tchórz*
anonim „Zdobycie Mątegi”

*dzieweczka była jedna z miasteczka Pątiwi
z miasteczka Pątiwi
Szuana pokochała z takiej fantazji
euzolaridądene
euzolaridądq
anonim „Narieczona Szuana”*

*W chwili, gdy Szuaneria podała broń do ręki tak
wielkiej liczbie Bretończyków, gotowych bronić
wiary chrześcijańskiej i swoich kapłanów przed ty-
rańskim prawem Rewolucji, żyło pomiędzy nimi
wielu bardów, których bohaterskie pieśni zagrzewały
resztę do boju. Niektóre z dzieł naszych Tyrteuszów
przetrwały, niestety są one nieliczne.
Większość zachowanych pieśni narodziła się w okoli-
cy Vannes; na tej bowiem ziemi powstanie odcisnęło
swoje piętno silniej, niżeli kędy indziej.*
ks. François Cadic „Pieśni Szuanów”

*Szuani dobrzy ludzie i chrześcijanie są
co bronią swe kapłany i ojcowiznę swą
otwórzcie gdy do waszych załatają bram
a kiedyś dobry Jezus otworzy też i wam.*
anonim „Szuaneria”

*Wandei do obrony
zbrojnych nie zbraknie sił
republikkańskie zagony
zetrze na pył
działowi! do alertu
by każdy stał
gotowy do koncertu
na tysiąc dział*
anonim „Pieśń armii Charette’a”

Wyszedszy pośrodku nocy, podążaliśmy ku Savenay pod ulewnym, lodowatym deszczem. Nic nie jest w stanie wyrazić tego uczucia beznadziei i bezsilności. Głód, zmęczenie i smutek zmieniły nas nie do poznania. Aby uchronić się przed zimnem, ukryć twarz pod przebraniem, albo po prostu mieć coś na sobie zamiast zużytego do cna odzienia, każdy z nas okrył się jakimiś łachmanami. Spoglądaliśmy na siebie, ledwie rozpoznając się pod tymi znamionami ostatniej nędzy. Ja sama przebrałam się za chłopkę [..] markiza de La Rochejaquelein „Pamiętniki”

*– oni zatańczą śród wesela
pijani we krwi waszych ran
– wybawi nas krew którą przelał
Zbawiciel Jezus Chrystus Pan
anonim „Oni już idą”*

Westermann tak zaś zdawał sprawę Komitetowi Ocalenia Publicznego ze swego zwycięstwa: «Wykonując otrzymane rozkazy, zmiażdżyłem dzieci kopytami rumaków i wymordowałem kobiety; nie będą już rodzić bandytów. Zgładziłem wszystkich. Drogi są usiane trupami. Jest ich tyle, że w wielu miejscach tworzą istne piramidy. W Savenay cały czas trwają egzekucje, bo co chwila pojawiają się bandyci, którzy chcą oddać się do niewoli. [...] Nie bierzemy jeńców. Trzeba by im dawać chleb wolności; litość nie jest uczuciem rewolucyjnym».
Eugène Veuillot „Wojny wandejskie i bretońskie”

*nie hańba udręczonym być
nie hańba w mękach mrzeć
lecz hańba jak ostatni tchórz
pod jarzmem zbrodni drzeć*

*jeżeli mamy ruszać w bój
wyruszam z wami w bój
ażebym wolny żywot mój
położył za kraj swój*

Guillon Arvern (?) „Niebiescy”

Pieśń tę przypisuje się pewnemu młodemu góralowi z Kervélézku pod Gourin, imieniem Guillon Arvern. Prześladowanie zmusiło go do porzucenia stanu duchownego, popychając w szeregi obrońców wolności religii i narodu. Był autorem najpiękniejszych pieśni, krzepiących odwagę jego oddziału; wiersze te sam śpiewał idąc w bój, są one zaś iście godne starych bretońskich bardów, których naśladował, i których był współczesnym następcą. Kiedy tylko Biali rozkładali się obozem, uświetniał ich wojenne czuwania opowieściami, albo też prowadził tańce przy ogniskach biwaku. Obszerny dziedziniec zamku Trégarantee nieraz rozbrzmiewał odgłosem jego pieśni; skoro zaś rozpoczął, nikt w całym domu nie zmrużył oka; światła zapalały się na nowo, damy opuszczały swoje łóża i pospieszały do okien, aby go słuchać. Miał piękny głos i niewzruszoną pamięć. [...]

Hersart de La Villemarqué „BarzazBreiz. Ludowe pieśni bretońskie”

— hańbę zgotują waszym ciałom
honor i chwałę wydrą wam
— jedyną naszą czią i chwałą
Zbawiciel Jezus Chrystus Pan
anonim „Oni już idą”

Wszyscy bandyci, którzy zostaną znalezieni z bronią w ręku lub będzie to im dowiedzione, mają pójść pod bagnety. W ten sam sposób traktujcie kobiety,

dziewczęta i dzieci. Osoby tylko podejrzane również nie mają być oszczędzone.

rozkaz Turreau, generała Republiki

*Mamy tylko jedno życie
Jeden honor dany nam.
Dobędziemy w jego świetle
Prawej szczęśliwości bram.*

*Niechaj cnoty tej pochodnią
Płoną żagwie naszych dusz:
Nigdy, nigdy pakt ze zbrodnią,
Którą trzeba zmiazdzyć już.*

**anonimowa pieśń znaleziona w portfelu
de Charette’a**

Felicyta Pricet została rozstrzelana, ponieważ wykazywała «niezrównoważoną pobożność». Siostry [zakonne] Marie-Anne Vaillot i Odylię Baumgarten stracono, ponieważ odmówiły przysięgi [na Konstytucję Świecką Duchowieństwa], mimo że opiekowały się chorymi w szpitalach i nosiły trójkolorową kokardę na odzieniu. Wszystkie te kobiety wykazywały podobną postawę, okazując niezachwiane męstwo w obliczu śmierci. Na pytanie, «czy oświadczyły publicznie, że wolą umrzeć, niżeli zostać patriotkami [zwolenniczkami Rewolucji]», Renée-Marie Feillatreau stwierdza, że «nic takiego nie powiedziała, natomiast mówiła, i powtarza to raz jeszcze, że woli umrzeć, aniżeli porzucić swoją wiarę».

Jean-Clément Martin „Męczennicy za wiarę. Historia i sacrum”

*przy Bożym Prawie trzeba stać
za wiarę choćby gardło dać
za wiarę zginąć Boże daj
będziemy oglądali raj
anonim „Niechaj żyją Szuani”*

Wszystkie teksty w przekładach Jacka Kowalskiego. Zacerpnięte zostały z jego książki „Niezbędnik Szuana”, Wydawnictwo Dębogóra, Poznań 2020

3 października, sobota, godz. 20⁰⁰

Zamek na Skale
Trzebieszowice k. Łądko-Zdroju

4 października, niedziela, godz. 17⁰⁰

Pałac Pakoszków, Sala Barokowa
Piechowice, ul. Zamkowa 3

JAROSŁAW KITALA baryton
HANNA BALCERZAK klawesyn
ANNA WIKTORIA SWOBODA
teorba, gitara barokowa

Motivo Italiano
Muzyka włoskiego baroku

PROGRAM KONCERTU

Emilio de' Cavalieri (1550–1602) *Il tempo fugge* z op./or. *Rappresentazione di Anima et di Corpo*

Claudio Monteverdi (1567–1643)

Prologo – *Mortal cosa son io* Superbo è l'huom z op. *Il ritorno d'Ulisse in Patria*
Laudate Dominum ze zbioru *Selva Morale e Spirituale*

Domenico Scarlatti (1685–1757) Sonata d-moll (L 413)

Sonata A-dur (L 495)

Fuga g-moll *Kocia fuga* (L499)

Sonata d-moll – Toccata (L 422)

Alessandro Piccinini (1566–1638) Chiaccona in partite variate

Giulio Caccini (1551–1618) *Amarilli mia Bella* ze zbioru *Le nuove musiche*

Tu ch'hai le penne, Amore ze zbioru *Le nuove musiche*

Andrea Falconieri (1585–1656) *Bella porta di rubini*

Occhietti amati

Giacomo Carissimi (1605–1674) *Vittoria, Vittoria mio core*

Koncert prezentuje dzieła wybitnych twórców kolebki muzycznego baroku – Włoch, poczynając od wczesnobarokowych po styl galant. Kompozycje wykonane zostaną przez Jarosława Kitale – barytona, Annę Wiktorię Swobodę – gitarzystkę i teorbistkę oraz Hannę Balcerzak – klawesynistkę.

Artyści od wielu lat zajmujący się wykonawstwem muzyki dawnej przedstawią interpretacje wybranych fragmentów oper, pieśni i kantat na głos i basso continuo. Basso continuo, „wynalazek” włoskich mistrzów Cameraty florenckiej podczas koncertu reprezentowany będzie przez klawesyn, teorbę i gitarę. Zabrzmią również solowe pozycje na teorbę i klawesyn.

Koncert rozpocznie aria z dzieła Cavalieriego *Rappresentazione di Anima et di Corpo*, uznanego za pierwsze w historii prawdziwe oratorium. Początek tego gatunku tkwi w nieformalnych spotkaniach Congregazione dell' Oratorio założonego w Rzymie, w połowie XVI wieku przez Filippa Neri. Nazwa utworu pochodzi od nazwy sali modlitw, gdzie te spotkania miały miejsce. W oratorium bardzo istotna była rola śpiewaka działającego na emocje słuchaczy. Dzieło mówi o znaczeniu czasu, duszy i jej kresu ostatecznego.

Kolejnymi pozycjami będą utwory Claudia Monteverdiego, twórcy z pogranicza renesansu i baroku, którego muzyczną różnorodność i uczuciowość usłyszymy we fragmentach z jego opery *Il ritorno d'Ulisse in Patria* oraz wspnianiałym Laudate Dominum ze zbioru utworów religijnych *Selva morale e spirituale* z roku 1640. Zbiór ten, ostatni, jaki ukazał się drukiem za życia swego twórcy, zawiera szereg dzieł sakralnych, napisanych na potrzeby liturgiczne bazyliki św. Marka w Wenecji. Błyskotliwe sonaty Domenica Scarlattiego, największego wirtuoza włoskiego klawesynu zabrzmią pod palcami Hanny Balcerzak. Scarlatti napisał ok. 500 sonat, nazywanych przez kompozytora *Essercizi per gravicembalo*, w których oprócz rodzimego stylu włoskiego słyhać wpływy hiszpańskie, z których to kompozytor z radością czerpał, przebywając na dworze hiszpańskim jako kompozytor i nauczyciel klawesynu portugalskiej księżniczki, a następnie królowej Hiszpanii Marii Barbary. W swoich sonatach wpłynął istotnie na rozwój

techniki klawiszowej, ukazując możliwości wirtuozowskie, kolorystyczne i artykulacyjne klawesynu. Wśród sonat zabrzmiała słynna *Kocia fuga*, jedna z nielicznych fug napisanych przez Scarlatti, której temat wg legendy powstał z dźwięków zagranych przez spacerującego po klawiaturze kota. Klawesyn, na którym zabrzmiały kompozycje to kopia włoskiego instrumentu z XVIII wieku, zrekonstruowana w pracowni Guido Bizziego. Po sonatach usłyszą Państwo formę wariacyjną opartą na stałym basie – Chiacconę Aleksandro Piccininiego na teorbę solo w wykonaniu Anny Wiktorii Swobody. Piccinini to jeden z najznakomitszych wirtuozów lutni i teorby w XVII wieku. Pochodził z bolońskiej rodziny lutnistów, działał na dworze księcia Alfonsa d'Este w Ferrarze, a później legata papieskiego – kardynała Aldobrandiniego w Bolonii. *Ciaccona in partite variate* wieńczy jego zbiór utworów solowych na lutnię i teorbę z 1623 roku. Koncert zakończą przepiękne canzony i pieśni o tematyce miłosnej Giulio Cacciniego i Andrea Falconieriego oraz brawurowa kantata solowa w formie arii da capo *Vittoria, Vittoria mio core* Giacomo Carissimiego.

Jarosław Kitala

Absolwent klasy śpiewu solowego Akademii Muzycznej w Katowicach oraz Opera Studio przy Opéra National du Rhin w Strasbourgu; laureat i finalista

prestiżowych konkursów wokalnych, m.in. Ady Sari w Nowym Sączu, Adama Didura w Bytomiu, przesławnego konkursu w hiszpańskim Bilbao czy elitarnego konkursu opery barokowej w Innsbrucku, w Austrii.

Prowadzi aktywną działalność artystyczną; śpiewa koncerty o szerokim zakresie repertuarowym i stylistycznym: recitale kameralne, spektakle oraz koncerty operowe i oratoryjno-kantatowe. W programie posiada liczne partie solowe pozycji operowych i oratoryjnych; partie tytułowe i pierwszoplanowe m.in.

w operach: *Alceste* J.B. Lully'ego, *Dido and Aeneas* H. Purcella, *Rinaldo*, *Giulio Cesare* G.F. Handla, *Il matrimonio segreto*, *L'italiana in Londra* D. Cimarosi, *Le nozze di Figaro*, *Così fan tutte* W.A. Mozarta, *Il barbiere di Siviglia*, *La cambiale di matrimonio* G. Rossiniego i inne, oraz w muzyce oratoryjnej, jak: *Rappresentazione di Anima et di Corpo* E. Cavalieriego, *Completerium*, *Litaniae De Providentia Divina* G.G. Gorczyckiego, *Juditha Triumphans* A. Vivaldiego, *Messiah*, *Jephthe*, *Samson*, *Judas Maccabaeus* G.F. Handla, *Magnificat*, *Weihnachts-Oratorium*, *Johannes-Passion* J.S. Bacha, *Te Deum* M.A. Charpentiera, *Die Schöpfung*, *Jahreszeiten*, *Stabat Mater* J. Haydna, *Requiem*, *Krönungsmesse*, *Vesperae solennes* W.A. Mozarta, *IX Symfonia*, *Missa in C* L. van Beethovena, *Stabat Mater*, *Petite Messe Solennelle* G. Rossiniego, *Christus*, *Via crucis* F. Liszta, *Oratorio de Noël* C. Saint-Saënsa, *Requiem* G. Faure, *Stabat Mater* K. Szymanowskiego, *Magnificat* W. Kilara, *Beatus vir*, *III Symfonia Kopernikowska* H.M. Góreckiego, *Belshazzar's Feast* W. Waltona i wiele innych.

Jako solista występował z wieloma uznanymi zespołami muzycznymi oraz ich wybitnymi kierownikami. Śpiewał m. in. z Les Talens Lyriques, Orchestre Philharmonique de Strasbourg, Narodową Orkiestrą Polskiego Radia, Orchestre Symphonique de Mulhouse, Orchestre Mozart de Toulouse, Irish Baroque Orchestra, Orkiestrą Kameralną Aukso, zespołem muzyki dawnej Accademia dell'Arcadia, zespołami Filharmonii Śląskiej, Krakowskiej, Sudeckiej, Zabrzeńskiej, Słupskiej, Toruńskiej, Zamojskiej, Zielonogórskiej, Jeleniogórskiej, zespołami Opery Śląskiej i Krakowskiej, Teatru La Monnaie w Brukseli, Opéra National du Rhin w Strasbourg, Opéra National de Lorraine w Nancy, Opery Nova w Bydgoszczy, Mazowieckiego Teatru Muzycznego w Warszawie, Teatru Muzycznego w Poznaniu i innymi. Na zagranicznych scenach operowych współpracował z jednymi z najwybitniejszych współczesnych przedstawicieli tej domeny, dyrygentami i reżyserami nazwisk takiej rangi co: Christophe Rousset, Hartmut Haenchen, Daniele Callegari, Constantin Trinks, Rani Calderon, Marc Soustrot, Antonino Fogliani, Robert Carsen, Olivier Py, Mariame Clément, Laurent Pelly, Marie Eve Signeyrole, Valentina Carrasco i wieloma innymi.

W swoim dorobku ma również uczestnictwo w wielu cenionych festiwalach i wydarzeniach muzycznych, takich jak.: Europejski Festiwal im. Jana Kiepury w Krynicy, Chopin i Jego Europa w Warszawie, Le Festival de Saint Maximin w Marsylii, Colmar fête le Printemps, Generation Baroque, Festival international de Colmar, Fun and Classic w Nowym Sączu, Festiwal im. Krystyny Jamroz w Busku Zdroju czy Międzynarodowy Festiwal im. Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego, którego jest także współorganizatorem i działa jako dyrektor artystyczno-programowy.

Partycypował w kilku projektach fonograficznych, dokonując nagrań płytowych z muzyką polską. Na swoim koncie posiada również udział w dużych realizacjach wideo transmitowanych m.in. przez France Télévision.

Hanna Balcerzak

Ukończyła Akademię Muzyczną im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi w klasie klawesynu prof. Leszka Kędrackiego (ucznia Ruggero Gerlina – ucznia Wandy Landowskiej) oraz w klasie fortepianu wybitnego pianisty prof. Marka Drewnowskiego.

Otrzymała stypendia Fundacji im. Józefa Hofmanna, dwukrotnie Dartington International Summer School oraz The Ringve Museum w Trondheim, dzięki którym doskonaliła swoje umiejętności

pod kierunkiem takich artystów jak: Maggie Cole, Elena Riu, Colin Tilney, Ketil Haugsand. Jest laureatką nagrody głównej V Międzynarodowego Festiwalu Pianistycznego im. J. Hofmanna i I.J. Paderewskiego w Nałęczowie w kategorii duetu fortepianowego z siostrą Aleksandrą Gajecią-Antosiewicz, co zapoczątkowało serię koncertów we Francji, a kontynuowane jest po dziś dzień w duetach: fortepianowym i klawesynowym (Duo Siostry Gajecie).

Jako solistka i kameralistka występuje podczas festiwali, m.in.: St.Olav Festival, Międzynarodowy Festiwal im. G.G. Gorczyckiego, Międzynarodowy Festiwal im. K. Jamroz w Busku- Zdroju, Gliwicki Festiwal Bachowski, Muzyka w zabytkowych kościołach i wnętrzach Księstwa Nyskiego, Tarnogórskie Wieczory Muzyki Organowej i Kameralnej, Wiosna Barokowa w Pałacu w Rybnej oraz w cyklach koncertowych, m.in.: Dla miłośników i dla znawców (Uniwersytet Muzyczny im. F. Chopina w Warszawie), Organy, Klawesyn i Muzyka Dawna oraz Musica Moderna (Akademia Muzyczna w Łodzi), Julitta Sleńdzińska in memoriam (Galeria Sleńdzińskich w Białymstoku). Współpracowała także z cenionymi orkiestrami, m.in.: NOSPR w Katowicach, Cameratą Impuls, Śląską Orkiestrą Kameralną, Orkiestrą Muzyki Nowej. W jej dorobku fonograficznym znajdują się dwa solowe albumy: „Composizioni di perla” z 2015 roku, z utworami klawesynowymi mistrzów baroku: Jana Sebastiana Bacha, Domenico Scarlatti, Antonia Solera oraz „Muzyczne portrety kobiet” z roku 2019, z muzyką klawesynistów francuskich XVIII wieku. Artystce dedykowali swoje utwory kompozytorzy współcześni: Tomasz Kamieniak i Philip Czapłowski. Od 2018 roku współpracuje z Centrum Współczesnej Muzyki Klawesynowej im. Elżbiety Chojnackiej w Pałacu w Rybnej. Od 2019 roku jest koordynatorem artystycznym Festiwalu Wiosna Barokowa w Pałacu w Rybnej, w Tarnowskich Górach. Obok działalności koncertowej Hanna Balcerzak prowadzi klasę klawesynu i fortepianu w OSM im. F. Chopina w Bytomiu.

Anna Wiktoria Swoboda

Ukończyła z wyróżnieniem klasę lutni w Akademii Muzycznej w Krakowie pod kierunkiem Jerzego Żaka oraz w Hochschule für Musik Trossingen (Niemcy) u prof. Rolf Lislevanda. Szczególnym zamiłowaniem darzy muzykę solową XVII i XVIII wieku na lutnię barokową oraz muzykę kameralną z użyciem teorby i gitary barokowej jako instrumentów continuo. Jest także absolwentką wydziału Komparatystyki Literackiej w Instytucie Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Naukę gry na lutni rozpoczęła pod kierunkiem Antona Biruli; uczestniczyła wielokrotnie w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Hopkinsona Smitha, Jacoba Lindberga, Joachima Helda, Jürgena Hübschera i Evangelinę Mascardi. Stypendystka Baden-Württemberg-Stipendium oraz Die Vössing-Stiftung. Realizując basso continuo współpracowała z solistami i zespołami zarówno w kraju, jak i za granicą, a także z teatrami operowymi w Stuttgarcie (Wilhelma Theater), Pforzheim, Krakowie, Warszawską Operą Kameralną oraz z Danmarks Radio Orkestret, Hochschule der Künste Bern i Hochschule

für Musik u. Theater Leipzig. Brała udział w premierowym wykonaniu i nagraniu oratorium *Golia abbattuto* A. Melaniego (dyr. J. Żak), w nagraniu ścieżki dźwiękowej do sztuki *Szkoła żon* dla Teatru Telewizji (muz. A. Konarski, reż. J. Stuhr) oraz cyklu M. Stachowskiego *Amoretti* (1982) i zbiorów Bibliotheca Rudolphina, a także rejestracji audiowizualnej utworów z tabulatur krzeszowskich dla Cyfrowej Biblioteki Narodowej Polona.

Anna Wiktoria jest jednym z redaktorów w międzynarodowym projekcie Le Luth Doré. Prowadzi także warsztaty i wykłady na temat instrumentów lutniowych i ich niezwykłego repertuaru oraz klasy Lutni i Dawnych Instrumentów Szarpanych w Szkole Muzycznej I i II st. im. B. Rutkowskiego w Krakowie oraz w Akademiach Muzycznych w Krakowie i Katowicach.

4 października, niedziela, godz. 19⁰⁰

Sala Wielka Ratusza
Rynek, Wrocław

JOANNA KLISOWSKA sopran
LUCA GIARDINI (Włochy)
skrzypce, kierownictwo muzyczne
ZESPÓŁ SEZIONE AUREA (Włochy)

Wenecja i melancholia

ZESPÓŁ SEZIONE AUREA

Luca Giardini kierownictwo muzyczne, skrzypce
Enrique Gomez-Cabrero Fernandez skrzypce
Filippo Pantieri klawesyn
Jakub Kościukiewicz wiolonczela

PROGRAM KONCERTU

- Giuseppe Torelli (1658-1709)** Sonata in re minore na dwoje skrzypiec i basso continuo
Presto / Grave / Allegro
- Giovanni Battista Bononcini (1670–1747)** Sonata Settima a tre in sol minore op. VII
(da „primi frutti del giardino musicale” Venezia 1666) na dwoje skrzypiec i basso continuo
Allegro / Adagio / Presto / Grave / Allegro
- Antonio Caldara (1670-1736)** Kantata *Vi perdei o luci belle* na sopran, dwoje skrzypiec i basso continuo
Largo / Recytatyw / Allegro
- Anonimo** *Follia* – Venezia, prima parte del XVIII secolo (dall’ archivio Correr)
na skrzypce i basso continuo
- Giovanni Battista Bassani (1647 lub 1657–1716)** Sonata in Re maggiore
na dwoje skrzypiec i basso continuo
Allegro / Presto / Adagio / Vivace
- Antonio Vivaldi (1678-1741)** Kantata *Perché son molli prati e colli* RV 681
na sopran, dwoje skrzypiec i basso continuo
Largo / Recytatyw / Allegro

Zespół Sezione Aurea

Zespół powstał w roku 2013 za sprawą Luki Giardiniego gromadząc najznamienitszych instrumentalistów zajmujących się muzyką dawną. Ideą przyświecającą formacji jest szeroko zakrojone od strony muzykologicznej i historycznej badanie i wykonawstwo włoskiego repertuaru wczesnego i późnego baroku. Sezione Aurea przykładą szczególną wagę do związków pomiędzy teorią afektów i figur retorycznych w repertuarze dawnej muzyki włoskiej oraz w sztukach wizualnych. Projekty zespołu łączące obie sztuki takie jak koncerty połączone z wystawami, ale także zestawienie tzw. *ancien régime* ze sztuką współczesną (malarstwem, filmem, fotografią) cieszą się ogromnym uznaniem i popularnością.

Sezione Aurea zajmuje się wykonawstwem opartym na dogłębnych studiach muzykologicznych nad muzyką dawną. Bogaty zasób instrumentów, na których gra zespół (oryginały i kopie) używane są odpowiednio do wykonywanego repertuaru pod względem historycznym i terytorialnym.

Zespół zadebiutował w roku 2013 na festiwalu Concentus Moraviae (Czechy). Od tego czasu występuje na najbardziej prestiżowych festiwalach takich jak: Romaeuropa Festival, Birgu Fest – Malta, Sagra Musicale Malatestiana, Musica Insieme Bologna, Ravenna Festival, Settimane barocche di Brescia. Zespół nagrał i wykonał, często po raz pierwszy we współczesnych czasach liczne utwory muzyki dawnej, a w szczególności zabytków muzycznych z regionu Emilia – Romagna. Godne wymienienia, z uwagi na liczne wyróżnienia i nagrody, są dokonania fonograficzne sześciu sonat na skrzypce i klawesyn Ignacego Cirriego z Luką Giardinim i Filippo Pantierim, a także arie z opery *La Finta Savia* Filiberto Laurenziego. Ważnym dokonaniem jest płyta poświęcona Annie Renzi, nazywanej *pierwszą diwą opery*, z udziałem Roberty Invernizzi.

W roku 2020 zespół Sezione Aurea wraz z kontratenorem Carlo Vistolim nagrał płytę pt. *Amor Tiranno* dla wytwórni Arcana, nagrodzoną Diamant d’Opera przez miesięcznik Opéra Magazine.

Luca Giardini

ukończył klasę skrzypiec i altówki w Mediolanie, a potem skrzypce w Lugano w klasie C. Chiarappy. Ponadto był uczniem C. Mackintosha, M. Huggeta, N. Moonena, P. Hansona i A. Stecka. Od roku 1998 rozpoczął współpracę artystyczną z zespołami muzyki dawnej takimi jak: Europa Galante, Accademia Bizantina, Il Giardino Armonico, Complesso Barocco, Ensemble Zefiro, Modo Antiquo, Ensemble Concerto, Il Rossignolo, Musica Antiqua Latina, la Venexiana, I Barocchisti,

The Orchestra of the Age of Enlightenment, The Bach Ensemble, Al Ayre Espanol, Matheus, Divino Sospiero, Ensemble Baroque de Limoges, Collegium 1704, Ensemble Aurora.

Uczestniczył w ponad stu nagraniach Audio i Audio-Video m.in. dla wytwórni takich jak: Philips, Decca, Emi, Emi-Virgin, Harmonia Mundi, L'Oiseau Lyre, Naxos, Brilliant Classics, Naive, Hyperion, Stradivarius, Dynamic, a także w nagraniach radiowych i telewizyjnych w Europie, Stanach Zjednoczonych i w Azji.

Brał również udział w nagraniach dokumentujących doniosłe odkrycia barokowego repertuaru muzycznego otrzymując za nie prestiżowe nagrody Grammy Award, Diapason d'Or, Choc de la Musique, 10 Repertoire, Premio Fondazione Cini, Premio Abbiati. Wraz z klawesynistą Filippo Pantierim jest założycielem i kierownikiem muzycznym l'Ensemble Sezone Aurea. Luca Giardini zajmuje się także nadawaniem muzycznego kształtu wystawom sztuk wizualnych i jest pomysłodawcą wydarzeń artystycznych łączących dawną sztukę figuratywną z retoryką muzyczną.

Artysta wykładał w Piacenzy, Parmie, Modenie, Sienie. Każdego roku tradycyjnie jest zapraszany do poprowadzenia kursów mistrzowskich we Włoszech, Anglii, Japonii, Kolumbii, Meksyku, Niemczech i w Austrii.

Luca Giardini jest także regularnie zapraszany jako juror do konkursów muzyki dawnej i skrzypiec barokowych (m.in. San Marino, Rovereto, Bogotà, Lipsk, Tokio).

Od roku 2008/2009 objął klasę skrzypiec barokowych w Konserwatorium „Bruno Maderna” w Cesenie. Gra na instrumencie Amatiego (1720) i na różnych kopiach instrumentów dawnych pochodzących z Cremony. Używa smyczka Nicolasa Leonarda Tourtego, Edwarda Dooda i liczne kopie barokowych smyczków włoskich i francuskich.

Joanna Klisowska

informacja o artystce na str. 23

8 października, czwartek, godz. 18⁰⁰

Kłodzki Ośrodek Kultury
Kłodzko, Plac Jagiełły 1

10 października, sobota, godz. 20⁰⁰

Zamek na Skale
Trzebieszowice k. Łódka-Zdroju

ZESPÓŁ THE 5TH SEASON

Antonio Vivaldi *Cztery pory roku*
w wykonaniu jazzowym

ZESPÓŁ THE 5TH SEASON

Janusz Nykiel skrzypce

Jacek Szreniawa gitary

Łukasz Perek instrumenty klawiszowe

Jakub Olejnik kontrabas, gitara basowa

Zbigniew Lewandowski perkusja, instrumenty perkusyjne

PROGRAM KONCERTU

Antonio Vivaldi (1678–1741) *Cztery pory roku*

Koncert nr 1 E-dur *Wiosna (La Primavera)*, RV 269

Allegro / Largo / Allegro

Koncert nr 2 g-moll *Lato (L'Estate)*, RV 315

Allegro non molto / Adagio e piano - Presto e forte / Presto

Koncert nr 3 F-dur *Jesień (L'Autunno)*, RV 293

Allegro / Adagio molto / Allegro

Koncert nr 4 f-moll *Zima (L'Inverno)*, RV 297

Allegro non molto / Largo / Allegro

Niezwykły projekt – nie dlatego, że oparty na najbardziej chyba rozpoznawalnym i spopularyzowanym na świecie koncercie solowym, w dodatku dziele twórcy tego rodzaju – A. Vivaldiego *Cztery pory roku*. Niezwykły z tego względu, iż to bodaj jedyna adaptacja całości utworu. W przeszłości było wiele, mniej lub bardziej udanych, prób adaptacji i łączenia tego koncertu z muzyką popularną i rockową. Na ogół jednak ograniczano się tylko do najbardziej rozpoznawalnych czy najbardziej efektownych jego części.

Na charakter i ekspresję tego opracowania bez wątpienia wpływa skład zespołu, który je współtworzy – zarówno koncepcyjnie, jak i wykonawczo. Wirtuoz skrzypiec, kameralista Janusz Nykiel, trzech muzyków jazzowych: Łukasz Perek – piano/keyb, Jakub Olejnik – db/bg, Zbigniew Lewandowski – dr/perc oraz multiinstrumentalista i wszechstronny gitarzysta Jacek Szreniawa. Uniwersalnym kluczem użytym przy tworzeniu tego opracowania jest jazz, z całą jego różnorodnością, eklektyzmem i bogactwem form. Przy czym absolutnie nie chodzi o to, by tym kluczem otworzyć wszystko, co możliwe, a tylko te sekretne, zamknięte – ze względów historycznych, kulturowych lub choćby formalnych – drzwi i przejścia. Zadanie trudne w realizacji przede wszystkim dlatego, iż z założenia oryginalna forma pozostaje bez zmian. Muzycy pracując nad adaptacją z uwagą i wyobraźnią otwierają tylko fragmenty kolejnych części, tworząc dla siebie pole do osobistych interpretacji i improwizacji. Poruszają się w tych przestrzeniach z wielką swobodą, zwracając przy tym baczną uwagę na programowe i sonorystyczne konteksty poszczególnych części dzieła.

W połowie grudnia 2016 roku ukończono prace nad adaptacją. Odbyły się dwa koncerty – pierwszy w Pałacu Wojanów i drugi – sylwestrowy – w Zdrojowym Teatrze Animacji w Jeleniej Górze. Jakkolwiek dzieło już gotowe i sprawdzone, to sami muzycy twierdzą, że na pewno będzie ono jeszcze ewoluowało. Z całą jednak pewnością mogą Państwu polecić ten koncert. Zdając sobie sprawę z tego, że Wasze oczekiwania będą bardzo różne, mogę zagwarantować, iż się nie rozczarujecie.

Zbigniew Lewandowski

The 5th Season

Zespół tworzy pięciu muzyków. Pięć wyraźnych osobowości artystycznych, dojrzałych, doświadczonych i z imponującym dorobkiem artystycznym. Każdy z nich jest czynnym, cenionym pedagogiem, co sprawia że tworząc muzyczne aranżacje, nie ograniczają się jedynie do realizacji partii swoich instrumentów w wykonywanym utworze, które są oczywiście bazą, ale kreatywnym tworzeniem muzycznej aury i dramaturgii koncertu. To wreszcie pięć różnych charakterów i temperamentów, które idealnie łączy muzyka. Muzyka w szerokim spectrum, bez ram i ograniczeń, tam oczywiście gdzie może ich nie być. Nazwa zespołu The 5th season, jakkolwiek wiąże się

z pierwszym zrealizowanym przez zespół twórczym opracowaniem koncertu Antonio Vivaldiego *Cztery pory roku* to zdaniem muzyków, kryje w sobie głębszą symbolikę. The 5th season, to piąty wymiar muzycznej przestrzeni, ekspresji i dynamiki. Skupionej wokół muzycznego jądra dla zachowania właściwej grawitacji, jednocześnie wolnej i nieograniczonej. Jak świetnie działa to połączenie muzycznych osobowości, najlepiej widać na koncertach. Nie ma dwóch koncertów identycznych. Wykonywane przez zespół dzieło wciąż ewoluuje, dzięki temu głównie, że artyści mając absolutne zaufanie do siebie nie obawiają się w emocjach działać spontanicznie, co może czasem być ryzykowne. Poza koncertem *Cztery pory roku* zespół The 5th season, zrealizował projekty *Muzyka Filmowa* i *Najpiękniejsze kołody i piosenki świąteczne świata*

- 9 października, piątek, godz. 19³⁰ Kościół Miłosierdzia Bożego
Kudowa Zdrój, ul. Słoneczna 16a
- 11 października, niedziela, godz. 12⁰⁰ Suma (koncert po Mszy Św.)
Kościół św. Andrzeja Apostoła
Trzebieszowice k. Łódka-Zdroju
- 11 października, niedziela, godz. 19⁰⁰ Bazylika Nawiedzenia NMP
Wambierzyce, Pl. Najświętszej Marii Panny 11

RYSZARD DEMBIŃSKI ZESPÓŁ ROCAL FUZA

Muzyczna pielgrzymka w czasach epidemii

ZESPÓŁ ROCAL FUZA

Beata Kremer śpiew, bęben
Radosław Dembiński
viola da gamba, flety proste
Szczepan Dembiński
wiolonczela barokowa
Joanna Alchimowska
cymbały, seiten tamburin
Gabriela Alchimowska citola
Ryszard Dominik Dembiński
gitterna, flet prosty

Informacja o artystach na str. 12-13

PROGRAM KONCERTU

Anonim 1559
Modlitwa za Rzecz Pospolitą naszą i za Króla
Anonim XVI w. Conradus (tab. org. Jana z Lublina)
Mikołaj Gomółka Psalm 1
Marin Marais (1656–1728) La Polonoise
Juan de Encina (1468–?) Pues qe tu, Reyna del cielo
Roland Marais (1685–1750) Rondeau Galliard
Anonim XVI w. Greensleves
Marin Marais (1656–1728) Les Folies d’Espagne
Utwór tradycyjny Down by the Sally Gardens
Marin Marais (1656–1728) Petit Rondeau. Le Mareuil

ISSN 978-83-65892-75-1

kontakt

Akademickie Stowarzyszenie Kultury WAGANT
skrytka pocztowa 2372, 50-131 Wrocław 3
tel. +48 606 374 235, +48 696 306 295
ask@askwagant.org.pl www.askwagant.org.pl/maj

biuro festiwalowe

OKiS, Rynek–Ratusz 24, 50-101 Wrocław
tel. +48 71 344 28 64
okis@okis.pl www.okis.pl

koordynacja projektu, biuro festiwalowe:

Joanna Drab-Pasierska joanna.pasierska@okis.pl
Daniel Jasiński daniel.jasinski@okis.pl
Tatjana Gajewczyk tatjana.gajewczyk@okis.pl

dyrektor artystyczny festiwalu:

Maciej Kieres
tel. +48 601 24 08 49, +48 605 64 24 99 kiereskm@wp.pl

wydawca: Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu
opracowanie i redakcja: Maciej Kieres

skład i druk

Wrocław, wrzesień 2020

Bilety na koncert 28 września do nabycia w Starym Klasztorze – 15 zł. Pozostałe koncerty – wstęp wolny.
W przypadku wolnych miejsc studenci i uczniowie na podstawie ważnej legitymacji – wstęp wolny
na cały Festiwal.

znajdź nas na Facebooku

www.facebook.com/Maj.z.MuzykaDawna oraz na www.okis.pl

Na okładce: *Orfeusz i Eurydyka*, Frederic Leighton (1830–1896), olej na płótnie, 1864 rok.
Leighton House Museum w Londynie (nr. inw. VIII-2625)

